

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Lovforslaget (nr. 134) findes i tillæg A. sp. 2625, fremsættelsen i tidenden sp. 2689).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Lovforslaget har til formål at frigøre boligselskabers garantifond, landsbyggefonden m. m. og Arbejdsmarkedets Tillægspension for selskabsskatten. Det kan formentlig ingen have noget imod, så der er al mulig grund til at anbefale lovforslaget. Det samme gælder det forhold, at pensionskasser, der er undergivet offentligt tilsyn, også fritages for denne beskatning.

Lovforslaget tager også sigte på det forhold, at vi beskatter kooperative virksomheder forskelligt. Der kan anstilles mange betragtninger over det, og jeg skal ikke genoptage den tidligere diskussion om dette; men selvfølgelig kan det virke lidt ejendommeligt, at det er varens art, der bestemmer, om en brugsforening eller indkøbsforening skal beskattes. Men nu har vi altså fået forliget i sin tid om alt dette, og spørgsmålet er nu kun, at denne ændring, når den skal finde sted, ikke giver sig uheldige skattemæssige konsekvenser. Derfor kan jeg også anbefale lovforslaget, hvad dette angår, og i øvrigt lovforslaget som helhed.

Per Federspiel: Dette lovforslag tilsigter at ajourføre nogle enkelte bestemmelser i loven om indkomstbeskatning af aktieselskaber, og ændringerne er utvivlsomt teknisk rigtige. Det er en følge af boligforliget, at landsbyggefonden og de øvrige garantifonds fritages for beskatning; de kan vel heller ikke siges at drive almindelig erhvervsvirksomhed.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget går i det væsentlige ud på at lappe nogle tilsyneladende huller i den tidligere lovgivning, og navnlig fæster jeg mig ved bestemmelserne om en kooperativ forenings overgang fra én virksomhed til en anden. Det ville vel i og for sig ikke være nogen katastrofe,

hvis man lod være med at drage konsekvenser af dette, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han imødeser større administrative besværligheder ved dette. Det er dog vel et spørgsmål, om man skal sætte et større apparat op til måske mange hundrede tusind kroner i administrationsudgifter for at fange en halv snes kroner en gang imellem.

Men det, jeg navnlig hæfter mig ved i ministerens fremsættelsestale, er nogle bemærkninger, som tyder på, at ministeren ser med stadig voksende uvilje på begrebet opsparing. Det nævnes, at i det tilfælde, hvor en brugsforening — som jo har mulighed for at foretage skattemæssige henlæggelser, afskrivninger og henlæggelser til investeringsfond — på grund af ændring i foreningens karakter går over til den anden beskatningsform, hvor man opererer med en fiktiv afskrivningsform, vil man inddrage alle disse afskrivninger. Spørgsmålet er, om det er i overensstemmelse med almindelige skatteretlige principper. Der findes adskillig praksis fra skattemyndighedernes side, hvor en virksomhed, der optræder med et vist regnskab, inkluderende afskrivninger, henlæggelser osv., kan overgå til en anden form — f. eks. ved overdragelse af en privat virksomhed til aktieselskab — uden at dette medfører nogen konsekvenser. Derfor må jeg tage afstand fra ministerens bemærkning om, at i disse tilfælde vil det være rimeligt at inddrage beskatningen, fordi den hidtil beskattede indkomst har været for lav. Det er denne betragtningsmåde, jeg gerne vil bede ministeren uddybe noget nærmere. Er det meningen, at man vil sige, at fordi et regnskab opgøres i overensstemmelse med gældende skatteretlige regler og der foretages fornuftige henlæggelser osv., har man betalt for lidt i skat? Det er i og for sig ikke tilfældet, man betaler den skat, som virksomheden efter de gældende økonomiske regler er forpligtet til. Jeg synes, der er grund til at se på i et udvalg, om disse regler er i overensstemmelse med almindelige skattemæssige principper, eller om det blot er et udslag af ministerens måske noget temperamentsfulde uvilje imod enhver form for skattefri opsparing.

I øvrigt vil vi som sagt fra mit partis side se med velvilje på lovforslaget i et udvalg.

Fanger: Ved dette lovforslag sker der jo som nævnt i lovforslaget ændringer i loven på 7 punkter, og de fleste af dem drejer sig kun om en klargøring af det, der måtte være en selvfølge.

Den første ændring præciserer, at kooperative hovedforeninger, der er hjemmehørende i udlandet, men som driver virksomhed her i landet, bliver beskattet af den her udøvede virksomhed fra fast driftssted. Det har vel været meningen hele tiden, og det kan man blankt acceptere.

Den anden præciserer, at grønlandske og færøske selskaber bliver skattepligtige af virksomhed med fast driftssted i Danmark; dette er en følge af, at Grønland og Færøerne skattemæssigt behandles som udland. Forslaget er en tydeliggørelse af allerede gældende regler. Det er et spørgsmål, om man ikke efterhånden skal betragte Grønland og Færøerne på samme måde som det øvrige land også skattemæssigt; men det er jo en stor principændring at foretage.

Jeg synes, vi er på vej til at betragte dem som ligestillede, og det må vel være endemålet.

For det tredje foreslås kredsen af selskaber, der er fritaget for skat, udvidet. De almennyttige boligselskaber er i forvejen fritaget for skat, og det foreslås nu, at fritagelsen også skal omfatte disse selskabers garantifonds. Endvidere skal Arbejdsmarkedets Tillægspension og pensionskasser, der er undergivet tilsyn efter pensionskasseloven, fritages, og endelig skal finansministeren kunne fritage andre pensionskasser. Disse forslag synes meget rimelige.

For det fjerde er der forslag om særlige regler for selskaber, foreninger m. v., der ophører med at drive skattepligtig virksomhed, eller som på grund af ændring af virksomhedens formål eller reglerne om overskudsfordeling overgår fra én regel til en anden i skattelovgivningen. Når et selskab i et sådant tilfælde ophører, skal der foretages en ekstraordinær beskatning, hvorved ikke benyttede investeringsfondshenlæggelser tages til indtægt og selskabet i øvrigt skal beskattes efter loven om særlig indkomstskat, som om det var ophørt og dets formuegoder solgt til handelsværdien.

Der er noget logisk i den foreslåede bestemmelse. Hvis selskabet havde solgt sine aktiver før skattepligtsophøret, ville det

være blevet beskattet af fortjenesten, som jo ofte fremkommer ved, at selskabet over den skattepligtige indkomst de tidligere år har kunnet afskrive eller nedskrive aktiverne. Derfor er det næppe rimeligt, at det selskab, som ikke har solgt aktiverne, skal kunne opnå definitiv fritagelse for denne beskatning ved skattepligtsophøret, f. eks. hvis aktiverne afhændes kort efter dette tidspunkt.

Imidlertid må det erindres, at en sådan overgang til skattefrihed ofte står i forbindelse med, at selskabets aktier skænkes eller testes til en velgørende eller almennyttig institution, og i sådanne tilfælde kan den samlede beskatning forekomme urimelig hård. Hvis f. eks. en erhvervsdrivende driver sin virksomhed i form af et aktieselskab med ham selv som hovedaktionær og han så skænker aktiekapitalen til en velgørende institution, indtræder der en dobbeltbeskatning, idet nemlig giveren beskattes af aktiernes kursstigning i hans besiddelsestid og aktieselskabet beskattes, som om det var likvideret og havde afhændet sine aktiver, herunder goodwill, for et beløb svarende til handelsværdien. Hvis hovedaktionæren i stedet testerer aktierne til en institution, vil beskatningen blive den samme, og derudover må der betales arveafgift, som dog vil kunne nedsættes fra 30 til 10 pct.

Under disse omstændigheder må der næres alvorlig frygt for, at sådanne donationer og testationer ikke fremtidig vil finde sted og mange samfundsnyttige institutioner derfor ikke blive oprettet. Det bør derfor foreslås, at der indføres en dispensationsadgang, så der kan fritages for skat både efter selskabsskatteloven og efter loven om særlig indkomstskat, og i hvert fald bør der indføres hjemmel til at nedsætte beskatningen i disse tilfælde i lighed med den adgang til nedsættelse, som i arveafgiftsloven er hjemlet for afgift af arv til almennyttige og almenvelgørende institutioner.

For det fremte: efter de nye regler om brugsforeningers beskatning gives der et indkomstfradrag på 1¼ pct., og ligesom aktieselskabernes tilsvarende fradrag skal det naturligvis beregnes pro anno, hvad man jo måtte betragte som en selvfølge.

For det sjette foreslås reglerne om, hvor

[Fanger.]

selskabet skal skatteansættes, af praktiske grunde ændret således, at det ikke er tidspunktet for anmeldelsen, men selve registreringstidspunktet, der er afgørende.

For det syvende foreslås ændringer i reglerne om efterbetaling og tilbagebetaling af skat efter ændret skatteansættelse og om skatteopkrævning i forbindelse med ophør af skattepligt. Dertil har vi ikke mange bemærkninger. Det kan dog diskuteres, om skattebetalingen, hvis der bliver ændret ved beskatningen lang tid efter, skal foregå i de enkelte år og så føres fremad eller den som efter den nugældende lov skal foretages på én gang. Det vil i nogle tilfælde kunne give en betydelig forskel i beskatningen.

Med disse bemærkninger skal jeg for de fleste ændringers vedkommende foreslå dem vedtaget, men jeg mener, der vil være grund til en kort udvalgsbehandling.

Poul Dam: Også i denne sag må jeg tale i stedet for hr. Ømann, som er forhindret i at være her.

Vi kan i det store og hele anbefale de tekniske ændringer, som her foreslås, og som forekommer os rimelige. Det forekommer os i og for sig også, at det punkt, som hr. Fanger just nævnte i forslaget nr. 6 angående overgang til skattefri virksomhed, som bliver sidestillet med ophør af virksomhed og salg til handelsværdien, alt taget i betragtning normalt må være den rimelige løsning. Man kunne ellers få en ret kraftig indtægt tryllet over i en skattefri situation på en måde, som samfundet næppe kunne være tjent med.

Man får, ganske særlig når man ikke er ekspert på dette område, et stærkt indtryk af, at lovgivningen her efterhånden er ganske overordentlig indviklet, og man bliver måske i denne forbindelse erindret om statsrevisorernes nylige initiativ. Jeg hører ikke til dem, der altid er lige begejstret for statsrevisorernes mange initiativer; men når det drejer sig om at få undersøgt, hvad indviklede love koster at administrere, kunne der nok være grund til at arbejde med det. Når man f. eks. ser de regler, der findes i forbindelse med overgang fra den ene form for kooperationsbeskatningen til den anden, kunne man

virkelig meget godt lide at vide, hvor mange højt fortjente embedsmænds tid der skal gå med disse sager, og om det, der vindes ved ændringerne — nu tænker jeg på de ændringer af kooperationsbeskatningen, vi med så stor møje fik gennemført forrige år — virkelig svarer til den ekstra-belastning, som administrationen får.

Og så vil jeg blot slutte med at sige, at jeg tror, at hele området her trænger til stadig opmærksomhed, ikke alene den opmærksomhed, som har givet sig udslag i de mange tekniske ændringer her, men også en opmærksomhed, der hænger sammen med, at aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber og institutioner får en stadig større betydning i samfundet og bliver stadig mere vanskelige at gennemskue både for administrationen og for offentligheden. Vi tror, det er nødvendigt at se både på aktieselskabsloven og på aktieselskabsbeskatningen meget grundigt for at sikre, at samfundet får en rimelig andel i de indtægter, der indtjenes her, og også får en rimelig indflydelse på det økonomiske liv gennem selskaberne.

Niels Helveg Petersen: Hr. Poul Dam foretog selv et lille sidespring; jeg vil tillade mig det samme. Det kunne jo tænkes, at den nylige udvidelse af statsrevisorernes antal kunne medføre en noget større hjertelighed fra det ærede medlems side i fremtiden.

Hvad forslaget i øvrigt angår, anser jeg bestemmelserne om fritagelse for skattepligt, for så vidt angår boligselskabernes garantifond, landsbyggefonden, ATP og de under tilsyn værende pensionskasser, for rimelige og er tilfreds med, at der for pensionskasser, der ikke er underkastet tilsyn, gives finansministeren en dispensationsmulighed.

Hovedbestemmelserne i lovforslaget i øvrigt er bestemmelserne om de materielle og formelle regler ved selskabers ophør med skattepligtig virksomhed og ved overgang til skattepligt efter anden skattepligtsbestemmelse. Formålet med disse bestemmelser er i bemærkningerne gjort op til at skulle være, at man her vil forhindre, at beskatningsbestemmelserne og beskatningsprincipperne for de forskellige arter af sammenslutninger bliver afgørende ved ved-

[Niels Helveg Petersen.]

tægters udformning og ved tilrettelæggelsen af den erhvervsmæssige virksomhed. Dette synspunkt lægger jeg stor vægt på, og bestemmelser, som tilsigter at opnå dette formål, må vi tilslutte os.

Dette er for så vidt også en bemærkning til hr. Per Federspiel, som gjorde ophævelser over bemærkningen om, at beskatningen af visse virksomheder, der overgår fra beskatning af opgjort til beskatning af fiktiv indkomst, kunne blive for lav. Vi skal sørge for ikke at have forskelsbehandling ved forskellige beskatningsformer for at undgå, at virksomhederne ser det som et af deres hovedformål at bruge de regler, som er mest fordelagtige; det fører til forvridninger, og hovedformålet med disse bestemmelser: at undgå sådanne forvridninger, kan jeg tilslutte mig.

Jeg må i øvrigt gøre den bemærkning, at forslaget teknisk er vanskeligt, og derfor finder jeg, at en udvalgsbehandling vil være ønskelig.

Niels Westerby: Det her foreliggende lovforslag er jo af en spagfærdig natur, og det kan vel ej hidse nogen til nogen form for dårskaber eller armsvingsbevægelser. Det er meget teknisk præget, og det var ikke at forvente, at man her i tinget kunne finde lovteknisk viden, som kunne overgå administrationens på dette felt. Der er altså ikke meget politik eller linje i det; det er nærmest kun en konsekvens af den udvikling, der har fundet sted i lovgivningen på andre områder.

Ved en gennemgang af lovforslaget er vi da også kommet frem til, at vi rent teknisk ikke kan forbedre på det, og vi kan give det vor tilslutning.

Jeg har dog alligevel to punkter, som jeg vil gøre et par bemærkninger til.

For det første er der spørgsmålet om pensionskasserne, hvor det jo er sådan, at pensionskasser, der er undergivet tilsyn af det offentlige, efter lovforslaget vil blive fritaget for skat, men de, der ikke er undergivet noget tilsyn af det offentlige, kun kan blive fritaget efter dispensation. Det rejser for så vidt et par spørgsmål; det ene er, at en pensionskasse jo for deltagerne er en særdeles alvorlig ting; de kigger frem imod tryghed i alderdommen, enten for

sig selv eller for deres familie, og det er vel nok betimeligt at rejse den tanke, om det ikke bør være sådan, at disse pensionskasser — som virkelig betyder noget centralt for de mennesker, der er med i dem — altid er undergivet et offentligt tilsyn, så man ikke risikerer, at en skødesløs eller uansvarlig administration fører til ulykker for medlemmerne. Hvis man anlagde denne betragtning, ville det vel også være rigtigt at sige, at skattefritagelse uden videre indtræder for alle pensionskasser, og dermed slipper vi uden om, at finansministeren i det enkelte tilfælde skal tage stilling til, om han vil give en dispensation. Jeg tror, at dette ville være en forenkling og ville være rigtigt også ud fra et tryghedssynspunkt for deltagerne i kasserne. Jeg er heller ikke helt tilfreds med, at vi altid skal operere med dispensationsadgang; jeg nærer da ikke nogen tvivl om, at finansministeren gør sig umage, når det drejer sig om at give eller ikke give den slags dispensationer; men i al almindelighed synes jeg, det er et mønstergyldigt princip, at man ved udformningen af lovgivningen så vidt muligt skal undgå dispensationsbestemmelser.

For det andet er jeg lidt betænkelig ved, at en virksomhed, når den overgår til, skal vi sige et almennyttigt formål, et veldædigt formål eller et socialt betonet formål — det er altså overgang fra én virksomhed til en anden — og der derved kommer, om jeg så må sige, økonomiske reserver frem i lyset, får disse reserver beskattet. Det er jeg ikke særlig godt tilfreds med. Jeg mener, at man ud fra en almindelig samfundsmæssig betragtning må være interesseret i at indrette lovgivningen på en sådan måde, at der for den enkelte er den størst mulige tilskyndelse til at give midler til sådanne almene formål; i alt fald må man vel sige, at skattelovgivningen må ikke være indrettet på en sådan måde, at den ligefrem direkte lægger en dæmper på folks lyst til at lade penge gå til disse formål. Derfor tror jeg nok, det vil være rigtigt at indføre en regel om, at hvis en virksomhed overgår til klart definerede almene formål, indtræder der ikke skattepligt med hensyn til de midler, der kommer frem i lyset ved overgang fra én virksomhed til en anden, eller også måtte man i alt fald — det synes jeg må være et minimum;

[Niels Westerby.]

ganske vist kan vi måske slippe uden om at skulle have en dispensationsbestemmelse, hvis det ikke kan laves på den af mig først skitserede måde — indføre en dispensationsbestemmelse, hvorefter finansministeren kan fritage en virksomhed for skat, når den overgår til almene formål, socialt betonedede, kulturelt betonedede eller andre gode formål af samfundsmæssig interesse.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, også i dette tilfælde kan jeg takke for almindelig tilslutning fra alle sider. Da der skal ned sættes udvalg, kan man jo tage de spørgsmål, som er rejst her, op til nærmere behandling i udvalget. Jeg synes ikke, at den tankegang, som hr. Per Federspiel var inde på, er rigtig. Jeg er helt enig i det, som hr. Fanger sagde, og det, som hr. Niels Helveg Petersen sagde: der må være lige muligheder, også over for det skattemæssige, eller lige risiko, eller hvad man vil kalde det, over for det skattemæssige. Det, man tilstræber, er, at virksomhederne stilles lige, og at det skattemæssige ikke skal være afgørende for, hvilken form for virksomhedsorganisation man faktisk vælger. Hvis man derfor ved overgang fra den ene organisationsform til den anden, kan få særlige skattefordele, så må loven ændres, således at sådanne særlige fordele ikke kommer til at optræde; det forstod jeg også var hr. Fangers hovedindstilling til disse forslag.

Jeg kan ikke på stående fod tage stilling til, hvorvidt vi bør gøre noget ved det problem, der blev rejst om de velgørende institutioner eller selskaber, men det kan man jo se på i udvalget; det har jeg ikke noget imod.

Spørgsmålet om pensionskasserne, som hr. Niels Westerby rejste, kan man jo naturligvis se på; det har ikke nogen direkte relation til det, der foreligger her. Reglen er jo nu, at det er de pensionskasser, som omfatter lønmodtagere, der er inde under tilsynet; hvis andre laver en sam-

menslutning, hvor de vil have en eller anden pensionsordning, ligger det altså udenfor.

Jeg kan sige, at når finansministeren får en beføjelse til at dispensere i de tilfælde, der er omtalt i forslaget, vil det naturligvis ske efter de samme principper, som bliver fulgt dér, hvor der er et offentligt tilsyn.

Fanger: Det, der kalder mig herop igen, er de bemærkninger, vi fik fra socialistisk folkeparti, også fra det radikale venstre og vel også fra venstres side, om, at der måtte være store vanskeligheder for administrationen af beskatningen af kooperative virksomheder, når der var de to forskellige beskatningsformer, hvoraf den ene var en beskatning af en fiktiv indkomst. Her kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom på, at det konservative folkepartis forslag i sin tid gik ud på en ensartet beskatning af alle kooperative virksomheder, og den ville altså ikke have givet disse vanskeligheder. Men der blev jo indgået et forlig mellem socialdemokratiet, venstre og det radikale parti om, at man skulle have denne deling. Skulle der nu efter valget være blevet et nyt flertal for at ændre dette til en ensartet beskatning, skulle jeg da kun hilse det med glæde.

Per Federspiel: Når ministeren siger, at der ikke må være nogen fordel ved at gå over fra den ene beskatningsform til den anden, kan jeg naturligvis være helt enig. Der må ikke, om jeg så må sige, spekuleres i skattesystemet. Men det var ikke det, mine bemærkninger gik på. De gik på dette, at ministeren ganske åbenbart opfatter opsparede reserver som noget nærmest strafbart, som noget, der ved overgang til en anden form — som kan have fuldstændig tilfældige årsager — skal inddrages til fordel for statskassen. Men hvordan vil de komme til at foreligge? Det er jo ikke almindeligt, at man i kooperative selskaber ophober store kontante reserver. De vil foreligge i form af nedskrivning af værdierne,

[Per Federspiel.]

og midlerne vil efterhånden være udloddet til medlemmerne; og så står man altså pludselig i den situation — som er helt den modsatte af den, ministeren forudsætter — at man ikke kan ændre en virksomhed fra brugsforeningsformen til indkøbsforeningsformen, fordi man måske skal af med 100.000 kr. i skat, som ikke er der.

Det er denne situation, jeg gerne vil undgå, og det er også dér, jeg spørger ministeren, hvor meget administration alt dette vil kræve i forhold til de ganske enkelte tilfælde, der vil opstå. Jeg sætter derfor spørgsmålstegn ved, om denne regel overhovedet er nødvendig, og om den desuden er rimelig, for det, man vil beskatte, er i virkeligheden værdier, som ikke eksisterer, og som altså vil betyde en belastning af en fremtidig virksomhed.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er ikke i stand til at svare på, hvor meget det vil koste i administration. Noget administration bliver der naturligvis, men jeg mener, at man må tage den administration, når man nu har gennemført de love, man har. Det må være rimeligt og rigtigt, at man får disse midler frem til beskatning. Nu har man jo den fordel ved det system, vi har, at man kan afskrive, og derved kan man nedbringe den skattepligtige indkomst; så må kooperationen såvel som andre, når disse ting kommer frem til indkomst, være klar til at lade disse indkomster beskatte. Jeg kan ikke se, det er rimeligt, at man kan slippe for skat bare ved at vælge en anden form; det kunne jo f. eks. være, at man ville ophøre, og så gik man, inden man ophørte, over i en anden form, og senere afviklede man, og så var man ude over den beskatning, man ellers skulle have præsteret. Det kan ikke være rimeligt, hvad enten det er en kooperativ virksomhed, eller det er en anden virksomhed; det rigtige må være at indrette reglerne på en sådan måde, at der ikke er nogen speciel fordel ved, om man vælger den ene eller den anden form.

Jeg er heller ikke enig i, at man kan sige, at når man har foretaget disse afskrivninger, så er pengene væk. Man bør i hvert fald foretage afskrivninger på den måde, at man svarende til afskrivningerne sikrer

sig passende reserver. Formålet med, at man afskriver, er jo til syvende og sidst, at man så kan tilgodese de hensyn, der skal tages til fremtiden og til de reinvesteringer, der skal foretages i virksomhederne. Derfor er det også rigtigt, at man har adgang til at foretage disse afskrivninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udlevering af lovovertrædere.

Valgt blev: *Thomas Have, Albertsen, Andreas Hansen, Poul Hansen, Viola Nørlov, Karl Max Rasmussen, Astrid Skjoldbo, Ib Thyregod, Per Federspiel, Niels Jørgen Nielsen, Finn Poulsen, Thestrup, Hanne Budtz, Ninn-Hansen, Pia Dam, Poul Dam og K. Helweg Petersen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov. (Forældelse, pornografi, homoseksual prostitution m. v.)

og
forslag til lov om ændringer i forskellige lovbestemmelser om forældelse af strafansvar.

Valgt blev: *Thomas Have, Albertsen, Andreas Hansen, Poul Hansen, Viola Nørlov, Karl Max Rasmussen, Astrid Skjoldbo, Ib Thyregod, Per Møller, Niels Jørgen Nielsen, Finn Poulsen, Thestrup, Hanne Budtz, Poul Schlüter, Pia Dam, Poul Dam og Else-Merete Ross.*

Første næstformand (From): Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er nu over for mig fremsat ønske om, at forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat, som overgik direkte til anden behandling, henvises til behandling i et udvalg. Jeg foreslår derfor, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen udtaler sig imod dette forslag, vil jeg betragte det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Medlem af folketinget Niels Ravn har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren begrunde de nye restriktioner med hensyn til ud- og indførsel af hunde i forbindelse med ferierejser til udlandet m. v.“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om skolevæsenet i Grønland.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Sø- og handelsretter, søforklaringer m. v.).

3) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 14. session 1966.

4) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til gengivelser af udsendelser i Danmarks radio [af Hastrup m. fl.].

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om erstatning ved skadevirkninger som følge af offentligt foranstaltede, almindelige vaccinationer [af P. E. Eriksen m. fl.].

6) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

7) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Mødet hævet kl. 14²⁸.

52. møde.

Torsdag den 13. april kl. 13.

Første næstformand (From): Medlem af folketinget Thomas Christensen har meddelt mig, at han ønsker til kirkeministeren at stille følgende spørgsmål:

„Finder ministeren det betimeligt at ansætte en særlig præst for studenter?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om skolevæsenet i Grønland.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 4) findes i tidenden sp. 3325).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Første næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.